

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 17.6.2026 г.
COM(2026) 281 final

2026/0146 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА

**за изменение на Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 за даване на разрешение на
Италианската република да прилага специална мярка за дерогация от членове 206
и 226 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху
добавената стойност**

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

В съответствие с член 395, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност¹ („Директивата за ДДС“) Съветът, като действа с единодушие по предложение на Комисията, може да разреши на всяка държава членка да прилага специални мерки за дерогация от разпоредбите на посочената директива с цел да опрости процедурата за събиране на ДДС или да предотврати някои форми на отклонение от данъчно облагане или избягване на данъци.

С писмо, заведено в Комисията на 9 октомври 2025 г., Италианската република поиска разрешение да продължи да прилага дерогацията от членове 206 и 226 от Директивата за ДДС по отношение на изискванията за плащане и фактуриране на ДДС за доставките на стоки и услуги за органи на публичната власт, и за дружества, контролирани от централни и местни органи на публичната власт.

В съответствие с член 395, параграф 2 от Директивата за ДДС, с писмо от 27 април 2026 г. Комисията информира останалите държави членки за отправеното от Италианската република искане. С писмо от 28 април 2026 г. Комисията съобщи на Италианската република, че разполага с пълната информация, необходима за разглеждане на искането.

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

След въвеждането на система от статистически проверки Италия установи, че се извършват значителни измами с ДДС по отношение на доставките на стоки и услуги за органи на публичната власт. За да се преустановят тези практики, през 2014 г. Италия поиска дължимият ДДС за доставките за органи на публичната власт да не се плаща на доставчика, а по отделна блокирана банкова сметка на данъчните органи. Този механизъм обикновено се нарича механизъм за разделно плащане, тъй като плащането, което обикновено се превежда изцяло от клиента на доставчика (възнаграждение за доставката плюс ДДС), се разделя на: i) от една страна, възнаграждението, което се заплаща на доставчика на стоките или услугите; и ii) от друга страна, дължимият ДДС, който се плаща по блокирана банкова сметка на данъчните органи.

С Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1401 на Съвета² дерогацията бе разрешена за периода до 31 декември 2017 г. С това решение се предостави разрешение на Италия да ползва дерогация от член 206 от Директивата за ДДС по отношение на плащането на ДДС и от член 226 от същата директива по отношение на правилата за фактуриране.

Италия поиска дерогацията за ограничен период от време, който да ѝ позволи да организира и въведе подходящи мерки на политиката за контрол и да извлече максимална полза от наличните чрез електронното фактуриране данни. Въвеждането на задължение за електронно фактуриране при доставките за органите на публичната власт, което дава възможност за контрол в реално време на отделните сделки и на точните суми на ДДС, които органите на публичната власт дължат за своите покупки, би трябвало да даде възможност на Италия да извършва одит на съответния сектор

¹ ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

² Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1401 на Съвета от 14 юли 2015 г. за предоставяне на разрешение на Италия да въведе специална мярка за дерогация от членове 206 и 226 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 217, 18.8.2015 г., стр. 7—8).

посредством конвенционални техники за контрол, без да е необходима дерогация от Директивата за ДДС, за да приложи мярката за разделно плащане.

Според представената от Италия информация с въвеждането на електронно фактуриране при доставките за органите на публичната власт данъчните органи са получили значителна информация за потока на фактурите, което е дало възможност за извършване на контрол на сделките и на съответните суми на ДДС. Друг елемент на ефективната система за контрол обаче — задължението за предаване на данъчните органи на данни за всички издадени и получени фактури — е въведен едва от 1 януари 2017 г. Необходимо е повече време, за да стане тази мярка ефективна и действително да стимулира данъкоплатците да подобрят спазването на данъчните си задължения. Ето защо Италия поиска да се удължи дерогацията от членове 206 и 226 от Директивата за ДДС за доставките за органите на публичната власт.

Освен това Италия установи случаи на отклонение от данъчно облагане в сектора на доставките за контролирани от органи на публичната власт дружества и за малка група от 40 дружества, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на борсата. С цел борба с отклонението от данъчно облагане и гарантиране на това, че няма да има допълнителни загуби на ДДС за публичните приходи, Италия поиска да се разшири обхватът на дерогацията от членове 206 и 226 от Директивата за ДДС, за да се включат доставките на стоки и услуги за горепосочените субекти, които Италия е счела за толкова надеждни, колкото и органите на публичната власт. Тези субекти са дружества, контролирани от централни и местни органи на публичната власт, и списък от около 40 дружества, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на борсата, като общият им брой възлиза на около 2400 дружества. Италия очакваше, че разширяването на обхвата на мярката за разделно плащане, така че да бъдат включени посочените дружества, ще спомогне за справянето с проблема с отклонението от данъчно облагане под формата на неплащане на ДДС от доставчиците на съответните субекти и следователно ще увеличи приходите от ДДС.

С Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 на Съвета³ удължаването на дерогацията с нейния разширен обхват бе разрешено за периода до 30 юни 2020 г. Италия многократно се ангажира да не иска подновяване на специалната мярка, след като пакетът от мерки, който Италия възнамерява да приложи, бъде изцяло изпълнен. Въпреки това, през 2020 г., като се има предвид, че по това време тези мерки са били приложени наскоро, би било преждевременно да се направи пълна оценка на тяхната ефективност. Освен това, с оглед на трудностите, дължащи се на пандемията от COVID-19, данъчно задължените лица бяха по-затруднени при прилагането на необходимите промени в своите системи за фактуриране, както и данъчните администрации — при адаптирането на своите системи за контрол и информационни технологии. Поради тези причини разрешението за продължаване на прилагането на механизма за разделно плащане беше удължено до 30 юни 2023 г. с Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1105 на Съвета⁴. Впоследствие дерогацията беше удължена

³ Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 на Съвета от 25 април 2017 г. за даване на разрешение на Италианската република да прилага специална мярка за дерогация от членове 206 и 226 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност и за отмяна на Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1401 (ОВ L 118, 6.5.2017 г., стр. 17).

⁴ Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1105 на Съвета от 24 юли 2020 г. за изменение на Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 за даване на разрешение на Италианската република да прилага специална мярка за дерогация от членове 206 и 226 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 242, 28.7.2020 г., стр. 4).

отново до 30 юни 2026 г. с Решение за изпълнение (ЕС) 2023/1552 на Съвета⁵. При последното удължаване дружествата, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на фондовата борса, бяха изключени от обхвата на мярката за дерогация, считано от 1 юли 2025 г.

Механизмът за разделно плащане е част от пакет от мерки, въведени от Италия за борба с данъчните измами и отклонението от данъчно облагане. Този пакет от мерки включва наред с другото електронно фактуриране и електронното предаване на данни относно ежедневно начисляваните суми. Електронното фактуриране беше въведено от 1 юли 2018 г. по отношение на някои сектори и от 1 януари 2019 г. стана общоприложимо. Това задължение беше разрешено с Решение за изпълнение (ЕС) 2018/593 на Съвета⁶. Електронното предаване на данни за ежедневно начисляваните суми изисква от данъкоплатците, които се занимават с търговия на дребно и подобни дейности (които не включват задължения за фактуриране), да съхраняват данните за всекидневно начисляваните суми и в електронен формат, както и да ги предават по електронен път на *Agenzia delle Entrate*. Последното задължение стана приложимо на 1 януари 2020 г., а за данъкоплатците с оборот над 400 000 EUR — на 1 юли 2019 г. Този пакет от мерки замени други мерки за контрол, като дава възможност на италианските данъчни органи за кръстосана проверка на различните операции, декларирани от операторите, и за наблюдение на техните плащания на ДДС. Последните законодателни промени въведоха задължение за незабавно предоставяне на данъкоплатците на данните относно сделките с ДДС от електронни фактури, трансграничните сделки и електронно начисляваните суми, за да бъде опростено спазването на законодателството от тяхна страна. Това ще доведе до предварителното попълване на справки-декларации за ДДС от страна на *Agenzia delle Entrate* и до изготвянето на редовни оценки на ДДС, които данъкоплатците могат да приемат или да допълват.

Италия смята, че механизмът за разделно плащане и задължителното електронно фактуриране са създали полезни взаимодействия, които са довели до значително намаляване на измамите с ДДС, и поради това следва да продължат да съществуват успоредно, като се има предвид, че разделното плащане е инструмент за предотвратяване на измами, докато електронното фактуриране е инструмент за разкриване на измами.

Според Италия ефективността на механизма за разделно плащане се състои в това, че този инструмент действа превантивно по отношение на случаите на отклонение от данъчно облагане, като по този начин се осигуряват по-големи приходи, отколкото при която и да е мярка, включваща дейност по последващ контрол. Независимо от това колко своевременно и незабавна може да бъде контролната дейност, последващите мерки невинаги могат да гарантират ефективното възстановяване на укрития данък. Въпреки че електронното фактуриране (или отчитането на данни от фактурите в случаите, когато електронното фактуриране не е задължително) е изключително ефективна мярка, след като проверката е извършена, възможно е лицето, укриващо

⁵ Решение за изпълнение (ЕС) 2023/1552 на Съвета от 25 юли 2023 г. за изменение на Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 по отношение на срока на разрешението и обхвата на предприетата от Италия специална мярка за дерогация от членове 206 и 226 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 188, 27.7.2023 г., стр. 45).

⁶ Решение за изпълнение (ЕС) 2018/593 на Съвета от 16 април 2018 г. за предоставяне на разрешение на Италианската република да въведе специална мярка за дерогация от членове 218 и 232 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 99, 19.4.2018 г., стр. 14).

данъци, да не разполага с необходимия финансов капацитет за плащане на дълга. Поради тази причина Италия твърди, че механизмът за разделно плащане е много ефективен инструмент, когато получателят спазва данъчното законодателство в по-висока степен от доставчика. Следователно Италия смята, че тези мерки са взаимно допълващи се, а не взаимозаменяеми.

Следва да се отбележи, че една от последиците от мярката за разделно плащане е фактът, че доставчиците като данъчно задължени лица не могат да приспадат платения за входящи ресурси ДДС от получения за извършените от тях доставки ДДС. Възможно е те да се окажат в постоянна кредитна позиция и да се наложи да поискат ефективно възстановяване на ДДС от страна на данъчната администрация. От друга страна, при определени условия Италия разрешава на тези доставчици да приспадат неполучения от своите клиенти ДДС от други данъчни задължения в Италия, като по този начин се намалява проблемът с паричните потоци, който в противен случай би могъл да възникне за предприятията — данъчно задължени лица в Италия. Според данните, предоставени от Италия, средното време за обработка на възстановяванията на ДДС през 2024 г. като цяло е било 74 дни, докато в исканията, отнасящи се до данъчно задължените лица в рамките на разделното плащане, средната продължителност е 60 дни.

С оглед на горепосоченото се предлага да се приеме искането на Италия за удължаване на срока на разрешението на дерогацията, но само до 30 юни 2029 г. (за разлика от 31 декември 2029 г., както беше поискано от Италия). Този срок следва да бъде достатъчен, за да се оцени ефективността на мерките, прилагани за намаляване на отклонението от данъчно облагане в съответните сектори. Освен това дотогава предприятията и данъчната администрация ще бъдат по-подготвени да предприемат необходимите адаптации в своите системи.

Предвид широкия обхват на дерогацията е важно да се гарантира необходимото проследяване в рамките на тази дерогация, и по-специално да се оцени въздействието на мярката върху равнището на измамите с ДДС и върху положението във връзка с възстановяването на ДДС за данъчно задължените лица, попадащи в обхвата на дерогацията. Поради това от Италия се изисква петнадесет месеца след влизането в сила на дерогацията да представи доклад относно процедурата по възстановяване на ДДС по отношение на положението на доставчиците (данъчно задължените лица), попадащи в обхвата на тази дерогация. По-специално докладът следва да съдържа статистически данни за средната продължителност на срока, необходим за ефективно възстановяване на ДДС на данъчно задължените лица, като в него следва да се посочат и конкретните проблеми, които може да са възникнали в този контекст. В този доклад следва също така да се посочват различните мерки, въведени за борба с отклонението от данъчно облагане за доставките, обхванати от дерогацията, датата на влизането им в сила, както и оценка на тяхната ефективност.

- **Съгласуваност със съществуващите разпоредби в тази област на политиката**

Дерогацията е в съответствие с действащите разпоредби в тази област на политиката.

На 8 декември 2022 г. Комисията прие предложение за директива на Съвета за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на правилата за ДДС в ерата на

цифровите технологии⁷. Една от основните цели на предложението за борба с измамите с ДДС чрез прилагане на изисквания за цифрово отчитане въз основа на електронното фактуриране. Тази реформа, приета от Съвета на 11 март 2025 г., ще позволи на държавите членки да въведат задължително електронно фактуриране, както прави понастоящем Италия, като същевременно премахнат необходимостта от искане за допълнителни дерогации от Директивата за ДДС за въвеждане на такива системи. Както беше посочено по-горе, докладването на данни на данъчната администрация чрез електронно фактуриране е — заедно с механизма за разделно плащане — част от пакета от мерки, приети от Италия за борба с измамите с ДДС.

С Решение за изпълнение (ЕС) 2019/310 на Съвета⁸ на Полша бе дадено разрешение за сходна дерогация да прилага механизма за разделно плащане. Първоначално тази дерогация беше предоставена до 28 февруари 2022 г., след което беше удължена до 28 февруари 2025 г.⁹ и впоследствие беше удължена до 29 февруари 2028 г.¹⁰ Полската система за разделно плащане включва доброволен и задължителен механизъм за разделно плащане. Тази система за задължително разделно плащане обхваща доставките на стоки и услуги, заплащани с електронни банкови преводи и извършвани между данъчно задължени лица в особено рискови области по отношение на измамите с ДДС, в които са установявани измами в продължение на години. В полската система за задължително разделно плащане банката играе ролята на посредник при разделянето и прехвърля сумата, заплатена от клиента, по съответните сметки на доставчика, т.е. данъчната основа — по обичайната сметка на търговеца, а размера на ДДС — по блокираната за целите на ДДС сметка на търговеца. Средствата по блокираната сметка за целите на ДДС са притежание на данъчно задълженото лице, но неговата възможност да разполага с тях е по принцип ограничена до плащането на дължимия ДДС на данъчните органи или на доставчиците.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

• Правно основание

Правното основание е член 395 от Директивата за ДДС, съгласно който се предвижда, че Съветът, действащ с единодушие по предложение на Комисията, може да разреши на всяка държава членка да въведе специални мерки за дерогация от разпоредбите на посочената директива, за да се опрости процедурата по събиране на ДДС или за да се предотвратят определени форми на отклонение от данъчно облагане или избягване на данъци.

⁷ COM/2022/701 final.

⁸ Решение за изпълнение (ЕС) 2019/310 на Съвета от 18 февруари 2019 г. за предоставяне на разрешение на Полша да въведе специална мярка за дерогация от член 226 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 51, 22.2.2019 г., стр. 19).

⁹ Решение за изпълнение (ЕС) 2022/559 на Съвета от 5 април 2022 г. за изменение на Решение за изпълнение (ЕС) 2019/310 във връзка с предоставеното на Полша разрешение да продължи да прилага специалната мярка за дерогация от член 226 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 108, 7.4.2022 г., стр. 51).

¹⁰ Решение за изпълнение (ЕС) 2025/373 на Съвета от 18 февруари 2025 г. за изменение на Решение за изпълнение (ЕС) 2019/310 във връзка с предоставеното на Полша разрешение да продължи да прилага специалната мярка за дерогация от член 226 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L, 2025/373, 28.2.2025 г.).

- **Субсидиарност (при неизключителна компетентност)**

Предвид разпоредбата от Директивата за ДДС, на която се основава настоящото предложение, то е от изключителната компетентност на Европейския съюз. Съответно принципът на subsidiarity не се прилага.

- **Пропорционалност**

Решението се отнася до даване на разрешение на държава членка по нейно искане и не представлява задължение.

Като се има предвид, че дерогацията е ограничена във времето и е ограничена до доставки на стоки и услуги за публичния сектор, за контролираните от държавата дружества (за последните тя се прилага само до 1 юли 2025 г.), обхватът е насочен към конкретни сектори, които създават значителни проблеми във връзка с отклонението от данъчно облагане. Поради това специалната мярка е пропорционална на поставената цел, а именно борба с отклонението от данъчно облагане.

- **Избор на инструмент**

Предложеният инструмент е решение за изпълнение на Съвета.

Съгласно член 395 от Директивата за ДДС дерогация от общите правила за ДДС е възможна единствено след разрешение на Съвета, действащ с единодушие по предложение на Комисията. Решение за изпълнение на Съвета е най-подходящият инструмент, тъй като негов адресат може да бъде отделна държава членка.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Консултации със заинтересованите страни**

Не беше проведена консултация със заинтересованите страни. Настоящото предложение се основава на искане, отправено от Италия, и се отнася само до тази конкретна държава членка.

- **Оценка на въздействието**

Не беше извършена оценка на въздействието, тъй като не се очаква предложението да доведе до значителни икономически, екологични или социални въздействия.

Целта на предложението за решение за изпълнение на Съвета е да се удължи прилагането на дерогацията от членове 206 и 226 от Директивата за ДДС за доставките за органите на публичната власт, дружества, контролирани от централни и местни органи на публичната власт. Като се налага изискването дължимият ДДС да се плаща по отделна банкова сметка на данъчната администрация, основната цел на предложението за решение за изпълнение на Съвета е борбата с отклонението от данъчно облагане под формата на неплащане на ДДС от страна на доставчиците на посочените субекти. Действащата понастоящем мярка, прилагана от Италия, се оказва ефективен инструмент за тази цел.

Според данните, предоставени от Италия, прилагането на мярката води до увеличаване на плащанията с около 4,6 милиарда евро годишно. Тази сума е изчислена от *Agenzia delle Entrate*, която е отчела, че за доставчиците на *Pubblica Amministrazione (PA)*, за същите сделки, сумата на действително платения по-нисък ДДС за изходящи ресурси след въвеждането на механизма за разделно плащане, без увеличението на

компенсациите и възстановяванията, е по-малка от плащанията, извършени от РА във връзка със същите сделки. В допълнителния анализ, направен от Италия, се стига до заключението, че този ефект е останал стабилен през всички години, през които мярката е била приложена с пълния си обхват. Италия се опасява, че премахването на мярката би могло да доведе до загуба на приходи от същия размер в момент, когато тя все още трябва да се справя със значително неизпълнение на потенциалните приходи от ДДС.

Друг резултат, който следва да бъде взет предвид, е че доставчиците по тази система не получават ДДС от своите клиенти. Поради това те по-често ще трябва да искат ефективно възстановяване на ДДС, в случай че не могат да приспаднат този ДДС от други данъчни задължения в Италия. С цел да се избегне неблагоприятното въздействие върху тези данъчно задължени лица, още повече ако доставчиците не са установени в Италия, е от основно значение процедурата по възстановяване на ДДС да функционира правилно и без забавяния. Според Италия средното време за обработка на възстановяванията до голяма степен съответства на тримесечния срок, определен от националното законодателство¹¹. В допълнение, тези срокове за обработка се съкращават за дружествата, които попадат в приложното поле на механизма за разделно плащане благодарение на приоритетното обработване на исканията. Освен това въвеждането на електронно фактуриране улесни цялостното обработване на исканията, като допринесе за общото намаляване на времето, необходимо за обработване на исканията за възстановяване. Според данните, предоставени от Италия, средното време за обработка на възстановяванията през 2024 г. е било 74 дни, докато в исканията в рамките на разделното плащане средната продължителност е 60 дни.

- **Основни права**

Предложението няма никакво отражение върху защитата на основните права.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Мярката няма да има отрицателно въздействие върху собствените ресурси на Съюза, формирани от ДДС.

¹¹ Член 38а от Президентски указ № 633 от 26 октомври 1972 г.

Предложение за

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА

за изменение на Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 за даване на разрешение на Италианската република да прилага специална мярка за дерогация от членове 206 и 226 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност¹, и по-специално член 395, параграф 1, първа алинея от нея,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) С Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1401 на Съвета² на Италия беше дадено разрешение до 31 декември 2017 г. да изисква данъкът върху добавената стойност (ДДС), дължим за доставките за органите на публична власт, да се плаща от тези органи по отделна блокирана банкова сметка на данъчните органи (наричана по-нататък „специалната мярка“). Специалната мярка представляваше дерогация от членове 206 и 226 от Директива 2006/112/ЕО по отношение на правилата за плащане на ДДС и за фактуриране.
- (2) С Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 на Съвет³а на Италия беше разрешено да прилага специалната мярка до 30 юни 2020 г. и обхватът на специалната мярка беше разширен, като в него бяха включени доставките за определени дружества, контролирани от органи на публична власт, както и за дружествата, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на фондовата борса, включени в индекса Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa („FTSE MIB“). Впоследствие с Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1105 на Съвета⁴ срокът на

¹ ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>.

² Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1401 на Съвета от 14 юли 2015 г. за предоставяне на разрешение на Италия да въведе специална мярка за дерогация от членове 206 и 226 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 217, 18.8.2015 г., стр. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2015/1401/oj).

³ Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 на Съвета от 25 април 2017 г. за даване на разрешение на Италианската република да прилага специална мярка за дерогация от членове 206 и 226 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност и за отмяна на Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1401 (ОВ L 118, 6.5.2017 г., стр. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2017/784/oj).

⁴ Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1105 на Съвета от 24 юли 2020 г. за изменение на Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 за даване на разрешение на Италианската република да прилага специална мярка за дерогация от членове 206 и 226 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 242, 28.7.2020 г., стр. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2020/1105/oj).

действие на посочената специална мярка беше удължен до 30 юни 2023 г. и след това отново до 30 юни 2026 г. с Решение за изпълнение (ЕС) 2023/1552 на Съвета⁵. Съгласно Решение за изпълнение (ЕС) 2023/1552 на Съвета дружествата, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на фондовата борса, бяха изключени от обхвата на мярката за дерогация, считано от 1 юли 2025 г.

- (3) С писмо, заведено в Комисията на 9 октомври 2025 г., Италия поиска разрешение да продължи да прилага специалната мярка до 31 декември 2029 г.
- (4) В съответствие с член 395, параграф 2, втора алинея от Директива 2006/112/ЕО, с писмо от 27 април 2026 г. Комисията предаде отправеното от Италия искане на другите държави членки. С писмо от 28 април 2026 г. Комисията уведоми Италия, че разполага с цялата информация, необходима за разглеждане на искането.
- (5) Специалната мярка е част от пакет от мерки, въведени от Италия за борба с данъчните измами и с отклонението от данъчно облагане. Този пакет от мерки, включително задължително електронно фактуриране, разрешено с Решение за изпълнение (ЕС) 2018/593 на Съвета⁶, замени други мерки за контрол и дава възможност на данъчните органи на Италия да извършват кръстосана проверка на различни операции, декларирани от данъчно задължените лица, и да наблюдават техните плащания на ДДС.
- (6) Италия смята, че в контекста на пакета от приложените мерки задължителното електронно фактуриране свежда до три месеца времето, необходимо на данъчната администрация да установи наличието на евентуален случай на данъчна измама и отклонение от данъчно облагане. Италия обаче също така смята, че ако въведеният със специалната мярка механизъм за разделно плащане не съществува, събирането на ДДС, който се дължи от данъчно задължените лица, извършващи данъчни измами или отклонение от данъчно облагане, може да се окаже невъзможно след извършването на кръстосаната проверка поради това, че междувременно тези данъчнозадължени лица може да изпаднат в неплатежоспособност. Поради това механизмът за разделно плащане, като предварителна мярка, се оказва високоефективен и допълващ задължителното електронно фактуриране, което е последваща мярка.
- (7) Една от последиците от специалната мярка е, че доставчиците, които са данъчно задължени лица, не могат да приспадат платения за входящи ресурси ДДС от получения за извършените от тях доставки ДДС. Възможно е такива доставчици да се окажат в постоянна кредитна позиция и да се наложи да поискат ефективно възстановяване на платения за входящи ресурси ДДС от страна на данъчните органи. Според представената от Италия информация, данъчно задължените лица, които извършват сделки, за които се прилага специалната мярка, имат право да получават с приоритет плащането на съответните данъчни кредити по ДДС, в рамките на данъчния кредит, произтичащ от такива сделки. Тази

⁵ Решение за изпълнение (ЕС) 2023/1552 на Съвета от 25 юли 2023 г. за изменение на Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 по отношение на срока на разрешението и обхвата на предприетата от Италия специална мярка за дерогация от членове 206 и 226 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 188, 27.7.2023 г., стр. 45, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2023/1552/oj).

⁶ Решение за изпълнение (ЕС) 2018/593 на Съвета от 16 април 2018 г. за предоставяне на разрешение на Италианската република да въведе специална мярка за дерогация от членове 218 и 232 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 99, 19.4.2018 г., стр. 14, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2018/593/oj).

практика изисква исканията за възстановяване, свързани със специалната мярка, да се обработват с приоритет както по време на предварителното проучване, така и по време на изплащането на дължимите суми от неприоритетните възстановявания.

- (8) Италия многократно се ангажира да не иска подновяване на специалната мярка, след като пакетът от мерки, който Италия възнамерява да приложи, бъде изцяло изпълнен. Все пак Италия смята, че предвид ефективността на специалната мярка и нейното взаимодействие с други приложени мерки, по-специално задължителното електронно фактуриране, специалната мярка следва да бъде разширена, за да се избегне забавяне на усилията за намаляване на неизпълнението на потенциалните приходи от ДДС в Италия. Поради това срокът на действие на разрешението за прилагане на специалната мярка следва да бъде удължен за последен път до 30 юни 2029 г. Всъщност, тъй като разрешенията за прилагане на специални мерки, които представляват дерогация от общите правила за ДДС, се използват само в краен случай, Италия следва да укрепи и да се възползва в пълна степен от конвенционалните средства за борба и предотвратяване на измамите с ДДС на нейно разположение и, когато е необходимо, да въведе нови такива, така че да не е необходимо допълнително удължаване на срока на действие на специалната мярка след края на юни 2029 г.
- (9) За да се гарантира необходимото проследяване в рамките на специалната мярка, и по-специално, за да се оцени въздействието върху възстановяването на ДДС на попадащите в обхвата на специалната мярка данъчно задължени лица, Италия следва да представи на Комисията доклад до септември 2027 г. В този доклад следва да бъде разгледано цялостното положение, свързано с възстановяването на ДДС на данъчно задължените лица, и по-специално средната продължителност на необходимия за това възстановяване срок, както и ефективността на специалната мярка и всякакви други въведени от Италия мерки с цел намаляване на отклонението от данъчно облагане в засегнатите сектори. Посоченият доклад следва да включва списък на мерките, заедно с датата на влизането им в сила.
- (10) Специалната мярка е пропорционална на поставените цели, тъй като е ограничена във времето и се прилага само за секторите, които създават значителни рискове по отношение на отклонението от данъчно облагане. Освен това специалната мярка не създава риск от прехвърляне на отклоненията от данъчно облагане в Италия към други сектори или към други държави членки.
- (11) Специалната мярка няма да има отрицателно отражение върху общия размер на данъчните приходи, събирани на етапа на крайното потребление, нито върху собствените ресурси на Съюза, формирани от ДДС.
- (12) Поради това Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 следва да бъде съответно изменено,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 на Съвета се изменя, както следва:

- (1) В член 3, втора алинея, датата „30 септември 2024 г.“ се заменя с датата „30 септември 2027 г.“

(2) В член 5 датата „30 юни 2026 г.“ се заменя с датата „30 юни 2029 г.“.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Италианската република.

Съставено в Брюксел на година.

За Съвета
Председател